

7

During the struggle the angel took on different disguises. According to one opinion, he came as a *talmid chacham*. Another opinion says that he came as a robber. Sometimes a person wants to elevate himself, but something stands in his way. That is the Satan — the robber — who seeks to deny the person what he wants. That denial is to challenge him and cause him to appreciate all the more his accomplishments. On the other hand, there is the angel who tries to pull a person up when he wants to stay put. That is Michael, the *talmid chacham*. Yaakov wanted to avoid problems; Michael forced the struggle upon him in order to elevate him higher.

9

At the end of the night, the angel asked to be set free, but Yaakov refused. While at the beginning of the night Yaakov sought to avoid the confrontation, by night's end he realized that the struggle was essential to his very existence.

And why did the angel want to go? He wanted to sing to Hashem. His time to sing only came in the morning. Rabbi Dessler explains that when an angel fulfills its purpose, that is the song it sings. The angel, whether it be Satan or Michael, exists to give us the chance to fight and be successful, and when we are successful then the angel, too, has fulfilled its mission.

In this light we can understand why the angel did not tell Yaakov his name. Angels' names change with their function. Yaakov's struggle represents all struggles Jews have faced and will face throughout history. Each man's struggles in life are different, depending on his unique nature. What is easy for one person is difficult for another. Thus, every person has a slightly different Satan and Michael to fight with. Consequently, the angel could not give a single name.

11

Yaakov was wounded in the thigh. *Midrash Tanchuma* relates that the angel wanted to know how Yaakov could keep up the fight for so long, and concluded that he must be an angel himself. The difference between angels and humans is that angels do not have a hip joint. They cannot sit. An angel is always ready for action. Consequently, he never becomes depressed or overwhelmed. A human does not have this ability. He can be overwhelmed by a situation, causing him to give up and sit down in inactivity.

12

The angel struck Yaakov in the hip joint and saw that he was a man. Yaakov was wounded; he had failed a little; but he did not give up and become depressed. Because he knew who he and what he was, he could overcome; it was only a minor setback and he continued the struggle. A *tzaddik* can fall seven times and still continue to get up. He deals with each failure and remains in control.

The Torah gives us a constant reminder of Yaakov's struggle: the prohibition on eating the *gid hanasheh* (the sciatic nerve). *Sforno* explains that we thereby show that the place where Yaakov was wounded is not important. That is how a person must deal with failure. When you fail in one area you cannot become depressed over it. What's the *gid hanasheh* — nothing important. We throw it away. Every time a person refrains from eating the *gid hanasheh*, he is reminded not to be overwhelmed by adversity.

8

To resolve these seeming contradictions we must understand the Torah's view of man's struggle. *Mesilas Yesharim* describes life as one of struggle. Hashem put the *neshamah* (soul) into a physical body in order for it to earn *Olam Haba* through its efforts to overcome the *yetzer hara*. It is this struggle which elevates a person and enables him to reach the ultimate goal of achieving the World to Come.

10

Where does a person derive the power to carry on these struggles? The *Midrash (Bereishis Rabbah 77:1)* states: "There is none like God; yet who is like God? Jeshurun [which means Yisrael, the Patriarch]. Just as it is written of God, 'And the Lord alone shall be exalted' (*Isaiah 2:11*). So, too, of Yaakov: 'And Yaakov was left alone' (*Bereishis 32:25*)."

Both Hashem and Israel possess the quality of being alone. No outside power has an effect on Hashem. Nothing adds to or subtracts from His Essence. A Jew has the power to a certain degree to emulate Hashem in this respect. If a person has the inner strength of character and knows who he is, then nothing external, no problem or challenge, can deter him. He recognizes that all external obstacles are just that — external. He remains strong, for his essence remains untouched. He knows that even if he fails it is only in unessential matters. He may be slowed down but he perseveres; he is not overwhelmed.

And what is the inner strength of a Jew — Torah. Yaakov is the personification of Torah. He represents the strength of character that Torah builds.

13

Failure itself is the incentive to rise and continue. It is challenges and struggles that give a person the chance to turn his life around. Every negative thing in life can be used in a positive way. Rabbi Dessler points out that the word *רע*, *evil*, inverted is *יער*, *awaken*. Evil is there for the purpose of awakening a person. Setbacks and obstacles in a person's life are not there to immobilize him, but to offer a challenge, something to fight against in order to strengthen himself and earn his ultimate reward.

Since Yaakov can now distinguish between the peripheral and the essential, he is no longer Yaakov but Yisrael. The name Yisrael signifies his worthiness to receive the blessing. The name Yisrael represents struggle with man and angel. Because he struggled he came face to face with Hashem. The struggle is the essence of the name Yisrael.

That, too, is the greatness of Klal Yisrael. We deserve Hashem's blessing because we have the strength of character, derived from the Torah, to be able to struggle even when we are wounded. Yaakov's name is changed but not completely. The name Yaakov still remains because the struggle goes on. At times we will be Yisrael and win; sometimes we will go back to being Yaakov. Life is full of ups and downs. But we realize that we have the potential of being Yisrael even when we are Yaakov, facing the setbacks and disappointments of life; we may be slowed down, but we will not give up.

In the end, the angel left Yaakov wounded, but he did not sit down and bemoan his fate; he limped away. Once he showed that he could persevere, then Hashem took out the sun and healed

16 The Call of the Torah - R. Munk

YISRAEL. R. Yanai said, "God associated His name with Yisrael's. This is like a king who has a small key to open the door of his palace. He says to himself, 'I'll lose the key if I leave it as it is, so I'll attach a string to it in order to find it more easily if it gets lost.' God did the same for Jewry: 'If I leave Jewry alone,' He said, 'this people will become lost among the nations. But I shall attach my name to Jewry, so that this people can survive'" (*Yerushalmi, Taanith II, 6*).

17

¹⁶ On that day, Esau returned along the way to Seir. ¹⁷ Jacob went to Sukkoth.* There, he built himself a house, and made shelters for his livestock. He therefore named the place Sukkoth (Shelters).

18

Shabbat Shurim - R. Miller

As Jacob prepared to meet Esau after a twenty-year interval, he transported all his family and belongings over the River Yabok, in readiness for the morrow.

ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר

And Jacob was left by himself and a man struggled with him till the dawn rose.¹

Rashi² explains that the reason for his remaining alone was that he had crossed back over the river in order to collect some little jars that he had forgotten. And from this, the Gemara³ deduces the enigmatic principle מגומם יותר מגומם that the righteous love their money more than themselves, a love resulting from the fact that it had been honestly gained.

There is even a support for this principle in a Midrashic reading of the text, as quoted by early commentators⁴ : —

Instead of לבדו — 'by himself', read לכדו — 'for his jar'

—in other words, the same idea that Jacob returned for some small household articles that he had left behind him. But the whole point is difficult to understand, the significance of this kind of love of property, that surely differs radically from ordinary materialism.

15 ע' יק' 15

כט) ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל. לשון ישר אל כי ישר הוא לשון ראייה, מלשון אשורנו ולא קרוב, והודה לו בה כי יעקב רואה

19 מלך חיים - ס' סלומון - [אוצר]

ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר (בראשית ל"ב כ"ח). ידועים דברי חז"ל על הפסוק הזה שיעקב חזר על פכים קטנים והאיש שנאבק עמו היה שרו של עשו, ואחרי כל ההתאבקות הוכרח לברך את יעקב ולהודות לו על הברכות. וצריכים להבין כי בודאי לא היה בזה מקרה אשר רק כאשר חזר על פכים קטנים התגרה בו שרו של עשו וכנראה יש לכל המאבק הזה שייכות לחזרתו בשביל פכים קטנים. ונסה לבאר הדבר בסייד.

בגמרא חולין (צ"א.) אמר ר' אליעזר עה"פ ויותר יעקב לבדו שנשתייר על פכים קטנים מכאן לצדיקים שחביב עליהם ממונם יותר מגופם וכל זה למה לפי שאין פושטין ידיהן בגזל, עכ"ל. והנה קשה מאד להבין מדה זו להיות ממונם של צדיקים חביב עליהם כל כך הלא אנחנו מעצמינו מעולם לא היינו משבחים למי שמראה חביבות לממונו יותר מגופו, ואיזו מעלה רמה ונשגבה ראו חז"ל במי שהוא כל כך מקושר לחפצי עולם הזה.

20

מהלך יותר עמוק להבין מעלת חביבות הממון מובא בספר לקוטי תורה מתוך חיים ויטל (בשם רבו האר"י ז"ל) וז"ל על הפסוק שם: והנה חביב עליהם ממונם כי להיות שנשפע מלמעלה אינו ראוי שימאס בו כי אם אינו צורך לו לא היה ניתן לו אותו דבר מהקב"ה לכן חזר על פכים קטנים כי אם לא היה חוזר היה נראה כאילו אינו רוצה אותו וכל דבר הנשפע מלמעלה צריך להדר עליו לכן חזר לחזרות שהיא חביבה עליו, עכ"ל.

21

רק צריכים להוסיף כי במה דברים אמורים אם לא מרמים הבריות במשא ומתן וכל עניינו מתנהגין על פי חושן משפט כי אז נחשב כל מה שמרויח כאילו הגיע אליו ישר מן השמים והוא מכיר היטב כי הכל ניתן לו לעבוד את ה'. אבל אם ח"ו פושט ידו בגזל הרי פשוט כ"י לא בא זה אצל מן השמים ולמה יחשיב ממון כזה. (ושמעתי פעם לדייק שבדאי גם רשעים מחבבין ממון אבל צדיקים חביב עליהם ממונם דהיינו ממון שלהם הבא לידם בצדק וביושר, אבל הרשעים חביב עליהם ממונם של אחרים!) וזהו ביאור דבריו העמוקים של האר"י ז"ל הנ"ל כי זאת היתה מדרגת יעקב אבינו כאשר חזר על פכים קטנים כי הבין שכל מה שיש לו בעולם הזה הוא בשביל תפקידו לעולם הבא ולתכלית זו נשפע מלמעלה בכל טוב וזו היא חביבות וחשיבות כל קניינו (ועיין בספר באר יוסף עה"פ

כאן מעין ביאור זה).

ובזה יש להגדיר יסוד ההבדל בין יעקב לעשו בחשקפתם על ערכי העולם הזה.
 וז"ל התנא דבי אליהו זוטא (פרק י"ט) אמרו רבותינו בעוד כשהיו יעקב ועשו במעי אמן אמר יעקב לעשו עשו אחי שני אחים אנחנו לאבינו ושני עולמות יש לפנינו העולם הזה והעולם הבא. העולם הזה יש בו אכילה ושתיה ומשא ומתן ולשאת אשה ולחוליד בנים ובנות, אבל העולם הבא אינו כן בכל המדות הללו

ואם הוא רצונך טול אתה העולם הזה ואני אטול העולם הבא, ומנין שכך הוא שנאמר ויאמר יעקב מכרה כיום את בכורתך לי כשם שהיינו אומרים בבטן. באותה שעה נטל עשו בחלקו העולם הזה ויעקב נטל בחלקו העולם הבא, וכשם יעקב מבית לבן וראה עשו שיש ליעקב נשים ובנים ועבדים ושפחות ובהמות וכסף וזהב מיד אמר עשו ליעקב יעקב אחי לא כך אמרת לי שתטול אתה העולם הבא ואני אטול העולם הזה, ומנין לך כל העולם הזה נשים ובנים וממון ועבדים ושפחות למה אתה משתמש ונחנה מן הדברים שבעולם הזה כמותי. ואמר לו יעקב לעשו זה מעט חרוש שנתן לי הקבי"ה להשתמש בו לפי הצורך שלי בעולם הזה שנאמר וישא עשו את עיניו וירא את הנשים ואת הילדים ויאמר מי אלה לך ויאמר הילדים אשר חנן אלוקים את עבדך, עכ"ל התדב"א.

24

ולפי דרכנו יש לומר כי תוכן הויכוח של פגישה זו בין עשו ויעקב היה גם כן יסוד ההתאבקות בין שרו של עשו עם יעקב שקדמה לה, שכאשר ראה שרו של עשו את יעקב חוזר בשביל פכים קטנים ואיך שחיבב בזה את ממונו, רצה לפתות אותו אולי הוא מקושר לעולם הזה יותר מכדי צרכו לעולם הבא שלו ובוה יהיה יכול לו כאשר בזאת היה יעקב גוזל מחלקו של עשו. וזהו המשך הפסוקים "ויותר יעקב לבדו", כיון שחזר על פכים קטנים, לכן "ויאבק איש עמו", וכאשר הבחין המלאך כי כל חביבותו לממונו נובע ממקור טהור של צדיקים אשר ממונם חביב עליהם יותר מגופם, אז "וירא כי לא יכול לו" אלא "ויגע בכף ירכו" רצ"ל שפגם בדורות הבאים שיושפעו מהשקפת עשו הרשע לחטוף עוה"ז בשביל עוה"ז וכשיעשו כן יחיה יכול להם, אבל כל זמן שבני יעקב ילכו בדרך אביהם לחיות משתמשים בטובת זה העולם אשר חנן להם ה' רק לתפקידם לעולם הבא אז אזלת ידו של עשו ולא יחיה יכול להם כלל.

27

דהנה פסוק זה אומר דרשני ראשית מה מודיע לנו בבנין הבית וסכות למקנתו, ויותר מזה איזו חשיבות יש לסכות אלו שיקרא להמקום על שמו. ונקדים ביאורו של התרגום יונתן עה"פ וז"ל ויעקב נטל לסכת ואיתעכב תמן תריסר ירחי שתא ובנא ליה בי מדרשא ולגתו עביד מטלן וכי. הרי לפי דבריו בית רצ"ל בית המדרש וביאורו המפרשים (עי' ילקוט מעם לועז) כי כונת יעקב אבינו היתה להורות כי לקביעות בית המדרש בונים בית שלם כי הוא העיקר ולמקנתו שהם קניינו ומסחרו עושים רק דירת עראי דהיינו סכות, וקבע יעקב לימוד זה בשמו של המקום "סכות" כלומר אין לקניני עולם הזה מקום קבע בחיינו ואין להיות לחוט אחריהם כלל רק מה שנצרך לנו לעולם הבא, וכל זאת עשה כדי להציל את בניו מהשפעת עשו שלא להיות נמשך אחרי היצר של עולם הזה.

28

וראיתי דבר נפלא בספר נפלאות מתורת השי"ת שהעיר כי אנו מוצאים בגבולות השבטים בחילוק הארץ שהמקום סכות נפל בחלקם של בני גד - עי' בספר יהושע (י"ג כ"ז) - דוקא לאותו שבט שבקשו להישאר בעבר הירדן מחמת המקנה והארץ ארץ מקנה. ודייקו המפרשים בפרשת מטות כי חשדם משה רבינו על חמת הממון קצת יותר מהראוי להם באשר הקדימו מקניהם לטפם, וכנראה שעל כן נפל בחלקם אותו מקום שיעקב אבינו קרא בשם סכות להורות השקפת החיים שלו כי עולם הזה של ישראל הוא רק בשביל העולם הבא וכי הבית המדרש הוא העיקר - ויבן לו בית, וכל השאר הוא רק עראי - ולמקנתו עשה סכות על כן קרא שם המקום סכות. והוא כמו כרוז לדורות אל תיפול ברשת. זו טמנו לך להיות עוה"ז חביב עליך בשביל עוה"ז אלא רק בשביל עולם הבא! ועל די זה יוכלו לשבת גם בעבר הירדן ולהתקיים בה בלי לעשות קבע מזה העולם.

23

הרי מפורש בדבריו שכל השקפת החיים של עשו הרשע הוא שיהיה לו עולם הזה להנאתו רק בשביל עולם הזה גופא ולכן היה מקנא ליעקב על שראה אצלו כל כך עולם הזה וזו היתה תמיהתו מי אלה לך וכמו שפרש"י מי אלה להיות שלך. ועל פי כל חנייל הפירוש בזה איזו רשות יש לך ליהנות כל כך מעולם הזה. ורק כשיעקב השיבו הילדים אשר חנן אלוקים את עבדך כלומר לא נטלתי כלום מעוה"ז הכל בא אלי מן השמים להשתמש בה לפי צרכי רצ"ל לתפקידי ולתכליתי שלי לעולם הבא, רק בהתנצלות זו נתפייס עשו כי ליעקב אין רשות לקחת מעולם הזה אלא מה שנצרך לו לעולם הבא שלו, ודייק (ועיי' לב אליהו חלק א' דף פ"ד). וכן נראה חילוק זה בחשקפתם בעצם דבורם בזאת השעה שעשו אמר ליעקב יש לי רב ויעקב השיבו כי חנני אלוקים וכי יש לי כל, והבן (ועיי' כלי יקר שם וישלח ל"ג ט"ו).

25

ודבר זה הוא מיסודות האמונה ומדרכי ההשגחה אשר מצווין בני ישראל לזכור תמיד כי חייהם תלויים בהכרת ידיעה זו. והוא מפורש בתורה בסוף פרשת כי תצא (כ"ה, י"ג - י"ז) לא יחיה לך בכיסד אבן ואבן וכי' אבן שלמה וצדק יהיה לך וכי' כי תועבת ה' כל עושה אלה כל עושה עול. זכור את אשר עשה לך עמלק וכי' ופרש"י סמיכת הפרשות אם שקרת במדות ובמשקלות הוי דואג מגרוי האויב וכי' עיי"ש. ועל פי דרכנו הן הן הדברים המבוארים לעיל כי אם שקרת במדות הרי אתה חוטף מעולם הזה בשביל עוה"ז אשר זהו חלקו של עשו ומיד הוא בא לתפוס את שלו, ואם אינך יכול להתנצל לפניו שכל השגותיך הן רק בגדר אשר חנן אלקים את עבדך אז יש לך באמת לדאוג ולזכור את אשר עשה לך עמלק. ובוה הוזהרנו בתורה לאחוז בדרך אבינו יעקב ובזאת נלך על דרכנו לבטח.

26

ואחרי אשר הבין יעקב כל זאת בהאבדו עם שרו של עשו וביוכוהו עם עשו עצמו, הוא דאג מאד לדורות הבאים אחריו שידעו הסכנה האורבת להם אם ח"ו יפלו ממדרגתם וגם פחד שלא יכירו עד כמה כל הצלחת ישראל בעסק ומסחר זוכים אליה רק לתכליתם לעולם הבא. וזאת היתה כונתו במה שמיד אחרי הפרדו מעל אחיו ובבואו אל מקום המנוחה קבע שם היסוד שעל פיו יחייב בניו לנצח, והוא מה שכתוב בתורה "... ויעקב נטע סכותה ויבן לו בית ולמקנתו עשה סכות על כן קרא שם המקום סכות".

29

לפי כל ההצעה הזאת המבהרת לנו יסוד מוסד בחשקפת העולם של ישראל המבוסס על מעשה אבות של יעקב אבינו שלא לעשות עיקר מעולם הזה ולזכור תמיד שהוא רק עראי בה לעבוד לתכלית עוה"ב, כמה מתאימים דברי הרי"י אחי הסור כי חג הסכות הוא כנגד יעקב דכתיב ולמקנתו עשה סכות. כי הלא כל עצם היום טוב של סכות בא ללמד את ישראל כי מקום הקבע בעולמם היא התורה והשי"ת אומר לנו צא מדירת קבע ושב בדירת עראי להכי' היטב את עראות של עוה"ז, האם אין זו ממש אותה עבודה גדולה שקיים יעקב אבינו כאשר למקנתו עשה סכות, עד שיתכן אולי לומר להיפך כי התורה קראה החג בשם סכות כדי שנוכר מעשי אבות להכי' היטב העראי של העוה"ז - על כן קרא שם החג סכות!

¹⁸ Jacob arrived intact at the city of Shechem which is in the land of Canaan, upon arriving from Paddan-aram, and he encamped before the city. ¹⁹ He bought the parcel of land upon which he pitched his tent from the children of Hamor, Shechem's father, for one hundred kesitahs. ²⁰ He set up an altar there and proclaimed, "God, the God of Israel."

¹ Now Dinah — the daughter of Leah, whom she had borne to Jacob — went out to look over the daughters of the land. ² Shechem, son of Hamor the Hivvite, the prince of the region, saw her; he took her, lay with her, and violated her. ³ He became deeply attached to Dinah, daughter of Jacob; he loved the maiden and appealed to the maiden's emotions. ⁴ So Shechem spoke to Hamor, his father, saying, "Take me this girl for a wife."

31 *Shem Midevul - Ed. R. Bebuski*

The Ramban¹ discusses the significance of Yaakov's encampment at Shechem. This was the first place of import that Yaakov visited in Eretz Yisrael when returning from abroad. Under the rubric of "Ma'aseh Avos siman l'vanim" — all that occurred to the Forefathers is a harbinger of what will happen to their descendants on a national level — Shechem was destined to be the first place that klal Yisrael would conquer upon entering the land, before they could begin to drive out the indigenous population. Indeed, this was a replay of an event in Avraham's life, for he himself first approached Shechem when he entered Eretz Yisrael.² This is obviously of considerable significance — not only did klal Yisrael conquer Shechem before attacking any of the local peoples, but on the very day that they crossed the Yarden and entered Eretz Yisrael, they went directly to Mounts Gerizim and Eival (in the Shechem district), even though they were approximately sixty miles from the river!³ Let us attempt to understand the nature of Shechem. In so doing, we will appreciate why Avraham, Yaakov, and eventually klal Yisrael needed to begin their involvement with Eretz Yisrael at precisely this location.

33

As every word in the Hebrew language is not just a label but describes the essence of its subject, the word shechem, meaning "segment" or "portion," describes the person Shechem and also the place. It is not insignificant that Shechem lived in Shechem! Shechem was the epitome of the character traits displayed by the Shechemites. Each person in Shechem wanted his own portion in life — to be significant and not

just a part of a larger entity. Shechem was a place which influenced its dwellers and those who came through it to feel that they themselves were important and worthy.

³⁴ This trait is one of tremendous power; it can be the greatest or the worst of all attributes. On the good side, the individual is exhorted by Chazal to consider that the whole world was created just for him, and that by performing one mitzvah one can favorably tip the balance toward oneself and bring merit to the whole world. The feeling of personal worth in this context is extremely valuable within the mitzvah system.

The converse, however, can be very destructive. A person who misuses this characteristic becomes completely self-oriented; he feels that he must stand up for his principles, whatever the cost, whoever mocks or derides him. He ends up clinging to his aims, despite the opposition of his society and even his God and becomes an arrogant person. He is so self-assured that he is simply unable to listen to criticism. He becomes like Eisav — completely beyond any rebuke or correction.¹

32

Immediately after Yaakov arrived in Shechem, the Torah describes the unpleasant incident of the capture and rape of Dinah, Yaakov's daughter, by Shechem the son of Chamor, who was the ruler of the area. After the rape, Shechem and Chamor negotiated with Yaakov's family for Shechem's right to marry Dinah. The condition of acceptance was that Shechem and all of his malé townsfolk had to circumcise themselves. Shechem was only too eager to carry out the operation

because he desired the daughter of Yaakov, although he was the most honored of all of his father's household.

(Ibid. 34:19)

35

Despite the potentially destructive nature of the Shechemite character trait, every person needs a little of it to succeed. It is actually the source of the drive to achieve anything in the face of adversity. It engenders the feeling that one has important things to achieve, and that one will stand up for those aims and execute them, come what may. Too much self-effacement at the start of a project will doom it to failure. One needs to feel strong and independent to commence any activity. Indeed, this Shechemite middah is a prerequisite for any person beginning any project of significance. However, the caveat is obvious: the feeling of personal empowerment and independence must be controlled to avoid going to the opposite extreme. The dangers of arrogance and utter inflexibility should be uppermost in one's mind when taking the first bold steps of any activity to ensure success without corruption. For there is no question that if this Shechemite trait is over-emphasized it may overpower the entire project, ruining its chances of success and destroying its instigators.

36

We can now understand why klal Yisrael needed to begin their assault on Eretz Yisrael with a stop at Shechem. For the desert dwellers, the entry to the land and the mammoth task that lay ahead of them — to capture the cities and dispossess the populace — was the greatest new project that they would ever encounter. Unquestionably, although God would be with them at every step, it was an extremely daunting, and probably terrifying, prospect to take a new and unfamiliar land. They needed a tremendous boost of strength and confidence to launch their task with the correct mind-set. This, of course, was the power of Shechem. As they began the conquest of Eretz Yisrael, klal Yisrael stopped at Shechem, which gave them the boost of confidence they surely needed at that historic moment.

37 We have seen that Avraham and Yaakov both first visited Shechem when they entered Eretz Yisrael. Both of these spiritual giants were models of self-effacement: Avraham said of himself, "I am but dust and ashes";¹ Yaakov's very name means "heel," the lowest part of the body. This conveys that while both Avraham and Yaakov realized the importance of the Shechem character trait, they knew that it was essential to temper it with a feeling of personal insignificance. This ensured that they could use the Shechem element when necessary but still retain a proper perspective on life and on their own worth. We can feel sure that they passed on this ability to their descendants, the *klal* as a whole, who were able to derive inspiration from Shechem as they entered the land without losing the balance between self-confidence and arrogance.

39 In the Garden of the Tree

a) An agent's ability to act on behalf of a principal depends on the principal's empowering him to do so. Therefore, if an agent deviates from the instructions of his principal, his agency is revoked.⁴

b) To be successful, an agent must use his own abilities, devoting his intellect and energy to the task at hand. For even an agent who acts as an extension of his principal appreciates that, in fact, he is a separate entity, and must execute the assigned task using his own initiative.⁵

→ These concepts have parallels in our Divine service. For every human being is an agent of G-d,⁶ entrusted with the responsibility of bringing the world to its desired purpose by demonstrating that the world is G-d's dwelling.⁷

40

As we apply ourselves to our mission, we also internalize it. Not only do we effect changes in the world, we ourselves change. Just as an agent must be identified with his principal, we must give ourselves over to G-d's will and identify with it. The extent of that identification differs from person to person.

42

This is the message of *Parshas Vayishlach*: that every one of us is a *shliach*, an agent of G-d. We are sent "to Esav" — to refine and reveal the G-dliness within the material existence that is identified with Esav.

Significantly, *Vayishlach* is not just the beginning of the Torah reading; it is the *name* of the Torah reading. The name of an entity reflects its essence.¹¹ Thus every element of the reading is connected with this concept, highlighting the many facets of the mission with which we are charged. For being engaged on a mission to make the world G-d's dwelling challenges us to encompass every aspect of existence.

43

The word *vayishlach* means "And he sent," implying that our mission includes the empowerment of other *shlichim*. A person must inspire others to shoulder a portion of the endeavor; to borrow an expression from our Sages:¹² שליח עושה שליח "One *shliach* makes another."

38 Shechem is a place ripe for punishments, for there Dinah was raped, there the sons of Yaakov spoiled themselves [over the sale of Yosef], and there the kingdom of Yisrael was split.

(*Sanhedrin* 102a)

It is important to realize that Chazal are not simply deprecating a place in the Holy Land, God forbid, but rather telling us something important about its nature. Indeed, Shechem is as much a holy place as the other parts of Eretz Yisrael. In fact, it was even given by Yaakov as a gift to Yosef. The above *gemara* only confirms our thesis about Shechem: it is a place which causes those who dwell there to feel self-confident and, if not kept in check, arrogant. Each of the three events which occurred in Shechem were cases of one group trying to control or gain influence over another. The rape of Dinah has already been discussed. The sale of Yosef resulted from the refusal of the other brothers to feel subordinate to Yosef, choosing instead to dispose of him in order to express their own importance. The split in the kingdom occurred when one group in *klal Yisrael* refused to bow to the authority of the Davidic kingship and the Beis HaMikdash, desiring instead separate, autonomous rule. Each of these was clearly influenced by the power of Shechem. Of course, none of this actually reflects badly on Shechem — for the strength with which Shechem empowers its citizens can be used for good purposes as well as bad.

41

In accomplishing this task, we must remember that we are only agents; the world is G-d's dwelling, and He has outlined His plans for the functioning of that dwelling in the Torah's teachings. Any other conception, however beneficial it may appear, is a deviation from our mission.⁸

Nonetheless, G-d expects us to use our own initiative to accomplish this task. For life is not a textbook, and the practical application of the Torah and its *mitzvos* in the particular environments and situations which confront us requires that we use our own minds and hearts to discern the appropriate response at any given time.